

Rodina je unikátní a nenahraditelnou institucí. Výchova dítěte během prvních let života je jen stěží možná mimo rodinu, dítě nemůže získat základní pocit jistoty bez důvěry k blízkým lidem. Rodina prochází vývojovými stadii a přechody z jednoho stadia do druhého jsou náročnými událostmi, zejména jde-li o narození prvního dítěte. Ne každá rodina je schopna se s úskalím rodičovství a jinými potížemi vyrovnat sama a nastává moment, kdy si musí problém přiznat a rozhodnout se, kam se obrátit o pomoc a radu.

V posledních letech se v České republice významně rozšířily služby pracovišť specializovaných na práci s rodinou, poskytované odborníky na rodinnou problematiku – např. poradenské, krizové, terapeutické. Osobně vnímám velmi silně nutnost odklonu od služeb poskytovaných v institucích a zavádění, upřednostňování služeb, které by rodiny využívaly ve svém domácím prostředí.

V oblasti podpory rodin je stále řada služeb, které v českém prostředí zatím úplně chybějí nebo teprve začínají. Stále je poměrně málo iniciativ v otázce mnohoproblémových rodin, v praxi je znát stále ona typická „závislost na předešlé cestě“¹ státní správy. Chybějí komplexní terapie pro mnohoproblémové rodiny, komplexní programy podpory rodin, není zde nic, co by se dalo označit za tzv. školu pro rodiče ve formě podpory rodičů vychovávat, vzdělávat děti. Chybějí programy pro rodiny, které odpovídají ze vzdělávání jak dospělých, tak dětí, programy zaměřené na rozvoj sociálních dovedností dospívajících a mladistvých jako jejich podpora a příprava na rodičovství, preventivní programy pro rodiny s problémy ve výchově dětí. Objevují se ale iniciativy, které se snaží zavést průkopnické, chybějící a někdy na české poměry netradiční služby.